

Zjevení Ježíše Krista – Číslo čtyři

Izajáš čtyřicátá kapitola

Jeff Pippenger

2023-10-23

Poselství Zjevení Ježíše Krista, které je odpečetováno, zahrnuje určení hebrejského slova překládaného jako „pravda“, jež mimo jiné představuje Kristův charakter jako Alfa a Omegu. Počátek nějaké věci představující konec téže věci prostupuje celou Bibli a Kristův charakter je v Bibli zjevován, neboť On je Slovo. Alfa a Omega jsou tím prvkem Kristova charakteru, který On sám označuje jako důkaz, že je Bůh.

Čtyřicátá kapitola Izajáše označuje počátek prorockého vyprávění, které pokračuje až do konce knihy Izajáš, do šedesáté šesté kapitoly. Začíná tím, že označuje Utěšitele, který je poslán a jehož Kristus zaslibuje učedníkům, aby je utěšil při svém odchodu; avšak příchod Utěšitele nalézá své dokonalé naplnění, jako všechna proroctví, v posledních dnech. Izajášovo i Ježíšovo označení příchodu Utěšitele ukazuje na zklamání hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc, k němuž došlo 18. července 2020.

Pravím vám však pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel; neboť neodejdu-li, Utěšitel k vám nepřijde; odejdu-li však, pošlu ho k vám. A on, až přijde, usvědčí svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu. Jan 16,7. 8.

Slova „hřích, spravedlnost a soud“ jsou tím, čím Utěšitel bude „usvědčovat“ svět. Slovo přeložené jako „usvědčovat“ zahrnuje i význam přesvědčit. Tři stupně „hříchu, spravedlnosti a soudu“ představují hebrejské slovo, které se překládá jako „pravda“. Toto slovo bylo utvořeno z prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy a vyjadřuje, že Stvořitel všech věcí je první i poslední, Alfa i Omega. Když Utěšitel přijde ke zklamáným sto čtyřiceti čtyřem tisícům, přesvědčí je, a potom i svět, že Bůh je Alfa i Omega.

Potěšujte, potěšujte můj lid, praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma a volejte k němu, že jeho bojování se naplnilo, že jeho nepravost je odpuštěna; neboť z ruky Hospodinovy přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Hospodinu, vyrovnejte v pustině silnici pro našeho Boha. Každé údolí bude vyvýšeno a každá hora i pahorek budou sníženy; co je křivé, bude narovnáno, a drsná místa se stanou rovinou. A zjeví se sláva Hospodinova a uzří ji spolu veškeré tělo; neboť ústa Hospodinova promluvila. Izajáš 40,1–5.

Tento úsek označuje dílo posledního posla Eliáše, které bylo předobrazeno Williamem Millerem, jenž byl předobrazen Janem Křtitelem, který byl předobrazen Eliášem a kterého Malachiáš označil za posla, jenž připravuje cestu poslu smlouvy. V závěrečném hnutí Eliášově, když Pán posílá Utěšitele, aby posílil ty, kdo byli zklamáni a během doby prodlení očekávají Pána, „sláva Hospodinova se zjeví a uzří ji spolu veškeré tělo“. „Sláva“ Hospodinova je Jeho charakter a Zjevení Ježíše Krista je odpečetěním prvku Jeho charakteru, který je představován jako Alfa a

Omega. Po úvodu prvních pěti veršů se „hlas volajícího na poušti“ ptá Boha: „Co mám volat?“

Hlas řekl: Volej. I řekl: Co mám volat? Všeliké tělo jest tráva a všechna jeho krása jako květ polní. Tráva usychá, květ vadne, neboť na něj dýchá duch Hospodinův; vpravdě lid jest tráva. Tráva usychá, květ vadne, ale slovo našeho Boha zůstane navěky. Izajáš 40,6–8.

Poselství o Kristově charakteru, které je znázorněno jako Alfa a Omega, je zasazeno do symboliky islámu. V Ezechieli třicáté sedmé kapitole je údolí suchých kostí nejprve shromážděno dohromady a poté oživeno prorockým poselstvím čtyř větrů.

„Andělé zadržují čtyři větry, znázorněné jako rozrušený kůň, který se snaží vytrhnout a přehnat se po povrchu celé země, zanechávaje na své cestě zkázu a smrt.

„Máme snad spát na samém prahu věčného světa? Máme být otupělí, chladní a mrtví? Ó, kéž bychom v našich sborech měli Ducha a dech Boží, vdechnutý do Jeho lidu, aby se postavil na nohy a žil. Potřebujeme vidět, že cesta je úzká a brána těsná. Když však procházíme těsnou branou, její šíře je bez hranic.“ Manuscript Releases, svazek 20, 217.

Rozhněvaným koněm biblického proroctví je islám. Tento rozhněvaný kůň je zadržován, aby nevykonal své dílo zkázy, jak je znázorněno zadržováním čtyř větrů čtyřmi anděly ve Zjevení 7. Jsou zadržováni, dokud nebude zapečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc.

A potom jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, jak zadržují čtyři větry země, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečeť živého Boha; i zvolal mocným hlasem ke čtyřem andělům, jimž bylo dáno škodit zemi a moři, řka: Neškod'te zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha pečeti na jejich čelech. Zjevení 7,1–3.

Zadržování čtyř větrů představuje zadržení islámu, dokud nebude dokonáno zapečetění Božího lidu. Islám je ve Zjevení představen jako poslední tři ze sedmi polnic a také jako tři běda.

A hle, a uslyšel jsem anděla letícího středem nebe, jak volá mocným hlasem: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní hlasy troubení tří andělů, kteří teprve budou troubit! Zjevení 8,13.

Po uvedení tří bėda troubení Jan v deváté kapitole určuje charakteristické znaky islámu. Ve čtvrtém verši deváté kapitoly je islámu dán příkaz, který se naplnil v dějinách Abú Bekra, prvního vůdce po Mohamedovi.

A bylo jim přikázáno, aby neškodili trávě země ani ničemu zelenému ani žádnému stromu, nýbrž pouze těm lidem, kteří nemají pečeť Boží na svých čelech. Zjevení 9,4.

Uriáš Smith ztotožnil vztah Abú Bekra ke čtvrtému verši.

„Po Mohamedově smrti po něm převzal velení Abúbekr roku 632 po Kr., který, jakmile pevně upevnil svou autoritu a vládu, rozeslal arabským kmenům okružní list, z něhož následuje tento výňatek:

„Když bojujete Hospodinovy boje, osvědčte se jako muži, aniž byste obraceli záda; avšak ať vaše vítězství není poskvrněno krví žen a dětí. Neničte žádné palmy ani nevypalujte žádná obilná pole. Nekácejte žádné ovocné stromy ani nepůsobte žádnou škodu dobytku, leda takovému, který zabíjíte k jídlu. Když uzavřete jakoukoli smlouvu nebo ujednání, dodržte je a buďte věrni svému slovu. A cestou naleznete některé náboženské osoby, které žijí v ústraní v kláštrech a předsevzaly si tímto způsobem sloužit Bohu; nechte je na pokoji a ani je nezabíjejte, ani neničte jejich kláštery. A naleznete jiný druh lidí, kteří náležejí k synagoze satanově a mají vyholené temeno; dbejte na to, abyste jim rozštípli lebky, a neprokazujte jim žádnou milost, dokud se buď nestanou mohamedány, nebo nebudou platit daň.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Uriáš Smith dále rozlišuje dvě třídy mužů, které měli islámští bojovníci, jež Abú Bekr vyslal, aby vedli válku proti Římu, od sebe odlišovat. Jednu třídu ztotožňuje s katolickými mnichy, kteří uctívali v neděli; a druhou třídu tvořili ti, kdo uctívali sedmého dne. Islám měl útočit pouze na uctívající slunce. Pro naše úvahy je důležitější skutečnost, že muži, ať již zachovávali neděli nebo sobotu, jsou symbolicky znázorněni jako tráva, zelené věci a stromy. Čtyři větry v sedmé kapitole byly zadržovány, aby nevály na trávu, dokud nebudou zachovavatelé soboty zapečetěni.

Posel hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc se ptá Boha: „Co mám volat?“ Bylo mu řečeno, že jeho poselstvím má být, že Slovo Boží trvá navěky, a toto poselství mělo být zasazeno do souvislosti větru, který vane na trávu. Když je Utěšitel seslán ke sto čtyřiceti čtyřem tisícům, kteří byli zklamáni z nenaplněné předpovědi o islámu a kteří poté rozpoznají, že se nacházejí v době prodlévání z podobenství o deseti pannách, jsou pak Utěшитelem poučeni, že poselstvím, které mají předkládat, je poselství o úloze islámu v biblickém proroctví. Přítomnost Utěšitele v dějinách doby prodlévání způsobuje, že obstojí.

I řekl mi: Synu člověka, postav se na své nohy, a budu k tobě mluvit. A duch vešel do mne, když ke mně mluvil, a postavil mne na mé nohy, abych slyšel toho, který ke mně mluvil. Ezechiel 2,1–2.

Stojí, když jsou vzkříšeni.

A lidé z kmenů a pokolení a jazyků a národů budou hledět na jejich mrtvá těla tři dny a půl a nedopustí, aby jejich mrtvá těla byla uložena do hrobů. A ti, kdo přebývají na zemi, se budou nad nimi radovat a veselit a budou si navzájem posílat dary, protože tyto dva proroci trápili ty, kdo přebývají na zemi. A po třech dnech a půl vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na své nohy; a veliký strach padl na ty, kdo je viděli. Zjevení 11,9–11.

Dva kroky spočívající nejprve v postavení se a poté ve vyzdvižení jako korouhev jsou rovněž znázorněny Ezechielem ve třicáté sedmé kapitole. Ezechielův první krok spojuje tělesné části mrtvých suchých kostí, které jsou v údolí zklamání. Ezechielův druhý krok je poselstvím čtyř větrů, což je pečticí poselství, které je poselstvím islámu.

I řekl mi: Synu člověka, mohou tyto kosti ožít? I odpověděl jsem: Panovníku Hospodine, ty to víš. Opět mi řekl: Prorokuj nad těmito kostmi a řekni jim: Slyšte slovo Hospodinovo, vy suché kosti. Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, způsobím, že do vás vstoupí duch, a

ožijete. Vložím na vás šlachy, dám na vás vyrůst masu, pokryji vás kůží a vložím do vás ducha, a ožijete; i poznáte, že já jsem Hospodin. I prorokoval jsem, jak mi bylo přikázáno; a když jsem prorokoval, nastal hluk, a hle, třesení, a kosti se spojovaly, kost ke své kosti. A viděl jsem, hle, objevily se na nich šlachy a narostlo maso, a kůže je pokryla svrchu; ale duch v nich nebyl. Potom mi řekl: Prorokuj k větru, prorokuj, synu člověka, a řekni větru: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď od čtyř větrů, ó dechu, a zavěj na tyto pobité, aby ožili. I prorokoval jsem, jak mi přikázal, a duch do nich vstoupil, i ožili a postavili se na nohy, vojsko převeliké. Ezechiel 37:3–10.

V úseku z Izajáše, který nyní zvažujeme, když Přichází Utěšitel, postaví se na nohy, potom jsou vyzdviženi na vysokou horu jako prapor a hlásají „dobré poselství“, jímž je pozdní déšť, poselství třetího anděla.

Ó Sione, jenž zvěstuješ radostnou zvěst, vystup na vysokou horu; ó Jeruzaléme, jenž zvěstuješ radostnou zvěst, pozdvihni mocně svůj hlas; pozdvihni jej, neboj se; řekni judským městům: Hle, váš Bůh! Hle, Panovník Hospodin přijde v moci a jeho rámě bude vládnout za něj; hle, jeho odplata je s ním a jeho dílo před ním. Bude pást své stádo jako pastýř; svým ramenem shromáždí beránky a ponese je ve svém náručí a březí povede zvolna. Kdo odměřil vody do dlaně své ruky a nebesa vyměřil pídí a pojal prach země do míry a zvážil hory na vahách a pahorky na vážkách? Kdo řídil Ducha Hospodinova anebo kdo ho jako jeho rádce vyučoval? S kým se radil a kdo mu udělil poučení a učil ho stezce práva a učil ho poznání a ukázal mu cestu rozumnosti? Hle, národy jsou jako krůpěj z vědra a počítají se jako jemný prach na vahách; hle, ostrovy pozvedá jako nepatrnou věc. Ani Libanon nestačí k spalování ani jeho zvěř nestačí k zápalné oběti. Všechny národy jsou před ním jako nicota; mají u něho menší cenu než nic a prázdnota. Izajáš 40,9–17.

Ti, kteří vyšli ze svých hrobů, jsou pozvednuti jako korouhev, anebo, jak to označuje Izajáš, jsou vzati „na vysokou horu“. Vysoká hora je tou korouhví a představuje ty, kdo očekávali Pána během doby prodlení, která je uvedena v běh prvním zklamáním dne 18. července 2020.

Tisíc jich uteče před pohrůžkou jednoho; před pohrůžkou pěti utečete, dokud nezůstanete jako žerd' na vrcholu hory a jako korouhev na pahorku. A proto bude Hospodin čekat, aby vám prokázal milost, a proto bude vyvýšen, aby se nad vámi slitoval; neboť Hospodin je Bohem soudu. Blaze všem, kdo na něho čekají. Izajáš 30,17.18.

Ve Zjevení 11 je korouhev vzata do nebe.

A uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim říkal: Vstupte sem. I vystoupili do nebe v oblaku, a jejich nepřátelé je spatřili. A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, a desátá část města padla, a při tom zemětřesení bylo pobito sedm tisíc mužů; a ostatní se zděsili a vzdali slávu Bohu nebeskému. Zjevení 11,12.13.

Jedenáctá kapitola Zjevení uvádí, že oba svědkové jsou vyzdviženi do nebe v téže hodině jako zemětřesení. Zemětřesení, které se v minulých dějinách naplnilo ve Francouzské revoluci, předobrazuje převrácení Spojených států při nedělním zákoně. Praporec je tedy vztyčen při nedělním zákoně a poté praporec hlásá „dobrou zvěst“ celému světu.

Všichni obyvatelé světa a bydlící na zemi, pohleďte, když vztyčuje prapor na horách; a když troubí na polnici, slyšte. Izajáš 18,3.

Praporec předloží „dobrou zvěst“, až zazní „trouba“. Posledním poselstvím trouby ve Zjevení je sedmá trouba, což je třetí běda, což je islám. Izajáš, Jan i Ezechiel všichni hovoří o posledních dnech a nikdy si navzájem neodporují.

Pečeť Boží je vložena na Boží lid při nedělním zákoně.

„Nikdo z nás nikdy neobdrží Boží pečeť, dokud na našem charakteru bude jediná skvrna či poskvrna. Je ponecháno na nás, abychom napravili vady ve svém charakteru a očistili chrám duše od každého poskvrnění. Potom na nás sestoupí pozdní déšť, jako raný déšť sestoupil na učedníky v den Letnic....“

„Co děláte, bratří, ve velikém díle přípravy? Ti, kdo se spojují se světem, přijímají světskou podobu a připravují se na znamení šelmy. Ti však, kdo nedůvěřují sami sobě, kdo se pokořují před Bohem a očisťují své duše poslušností pravdě, přijímají nebeskou podobu a připravují se na pečeť Boží na svých čelech. Až vyjde nařízení a bude vtisknuto znamení, jejich charakter zůstane čistý a neposkvrněný po celou věčnost.“ Testimonies, svazek 5, 214–216.

Ačkoli je výnos vtisknut při nedělním zákonu, ti, kdo obdrží pečeť, budou muset mít charakter připravený pro pečeť již před nedělním zákonem, neboť nedělní zákon je krizí, k níž všechny krize v Božím slově ukazují vpřed. Je to „krize“ neboli „volání“ o půlnoci v podobenství o deseti pannách.

„Charakter se zjevuje v krizi. Když o půlnoci zazněl naléhavý hlas: ‚Hle, ženich přichází; vyjděte mu vstříc,‘ spící panny procitly ze svého spánku a ukázalo se, kdo se na tuto událost připravil. Obě skupiny byly zaskočeny, avšak jedna byla na tuto naléhavou situaci připravena, kdežto druhá se ukázala být bez přípravy. Charakter se zjevuje okolnostmi. Mimořádné situace odhalují pravou ryzost charakteru. Někaké náhlé a nečekané neštěstí, zármutek ze ztráty blízkého či krize, nějaká neočekávaná nemoc nebo úzkost, něco, co postaví duši tváří v tvář smrti, odhalí pravou niternost charakteru. Vyjde najevo, zda je v zaslíbeních slova Božího nějaká skutečná víra, či nikoli. Vyjde najevo, zda je duše nesena milostí, zda je v nádobě s lampou olej.“

„Časy zkoušek přicházejí na všechny. Jak se chováme pod Boží zkouškou a prověřováním? Zhasínají naše lampy? anebo je stále udržujeme hořící? Jsme připraveni na každou mimořádnou situaci svým spojením s Tím, který je plný milosti a pravdy? Pět moudrých panen nemohlo předat svůj charakter pěti pošetilým pannám. Charakter si musíme utvářet my sami jako jednotlivci.“ Review and Herald, 17. října 1895.

Moudré panny potřebovaly olej dříve, než zaznělo volání, neboť když nastane půlnoční krize, je již příliš pozdě olej získat.

„Existuje duch zoufalství, války a krveprolití, a tento duch bude sílit až do samého konce času. Jakmile bude Boží lid zapečetěn na svých čelech — není to nějaká pečeť ani znamení, které by bylo možno vidět, nýbrž upevnění v pravdě, jak po strážce rozumové, tak duchovní, takže jimi

nebude možno pohnout — jakmile bude Boží lid zapečetěn a připraven na otrásání, přijde ono. Vskutku již započalo; Boží soudy již nyní doléhají na zemi, aby nám daly varování, abychom věděli, co přichází.“ Manuscript Releases, svazek 1, 249.

Pečeť Boží je upevněním v pravdě, jak po stránce intelektuální, tak duchovní. Tato pečeť nemůže být viděna, avšak prapor bude viditelný, neboť je to jediný způsob, jak může být svět varován. Proto přichází doba, kdy pečeť nemůže být viděna, po níž následuje nedělní zákon, kdy pečeť vidět musí být.

„Dílem Ducha svatého je usvědčovat svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu. Svět může být varován jediné tehdy, když uvidí ty, kdo věří pravdě, posvěcené skrze pravdu, jak jednají podle vznešených a svatých zásad a jak ve vysokém, povznešeném smyslu zjevně ukazují dělicí čáru mezi těmi, kdo zachovávají Boží přikázání, a těmi, kdo je pošlapávají nohama. Posvěcení Duchem vyznačuje rozdíl mezi těmi, kdo mají Boží pečeť, a těmi, kdo zachovávají nepravý den odpočinku. Až přijde zkouška, bude jasně ukázáno, co je znamením šelmy. Je jím zachovávání neděle. Ti, kdo po vyslechnutí pravdy nadále pokládají tento den za svatý, nesou znamení člověka hříchu, který zamýšlel změnit časy a zákony.“ Bible Training School, 1. prosince 1903.

Pečetí, již musí být dosaženo před nedělním zákonem, je plné rozvinutí Kristova charakteru, a ta je neviditelná, kromě andělů. Pečetí, která je viditelná při nedělním zákoně, jsou ti, kdo zachovávají sobotu sedmého dne, neboť ta je pečetí neboli znamením Božího lidu.

Promluv také synům Izraele a řekni: Vpravdě budete zachovávat mé soboty, neboť je to znamení mezi mnou a vámi po všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já jsem Hospodin, který vás posvěcuje. Exodus 31,13.

Pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc započalo 18. července 2020 a musí být dokončeno před nedělním zákonem.

Všichni obyvatelé světa a všichni, kdo přebýváte na zemi, hleďte, když na horách vyzdvihuje korouhev; a když troubí na polnici, slyšte. Izajáš 18,3.

Sedm hromů, které byly nyní odpečetěny, ukazuje, že dějiny sto čtyřiceti čtyř tisíc jsou dílem hlásání poselství, jež je zasazeno do kontextu výstrahy polnice třetího běda. Polnice islámu v biblickém proroctví je tím, co zaznívá skrze korouhev, která je vztyčena z hrobu.

Čtyři mezníky každé reformní linie, které odpovídají čtyřem mezníkům dějin let 1840 až 1844, ustanovují, že každý ze čtyř kroků každé reformní linie vždy nese totéž téma. Prvním mezníkem v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc, jenž byl znázorněn obdobím 1840 až 1844, bylo zmocnění poselství 11. září 2001. Tímto mezníkem byl islám. Druhým mezníkem paralelních dějin pro sto čtyřicet čtyři tisíc bylo zklamání z 18. července 2020. Tento mezník byl předpovědí islámu, která byla porušena použitím času. Třetí mezník, jenž označuje Půlnoční volání, je opravou selhavší předpovědi o islámu. Tato oprava představuje odmítnutí použití času. Čtvrtým mezníkem je nedělní zákon, kde prapor, který je vztyčen, zaznívá sedmou polnicí, jež je třetím běda, jímž je islám.

Čtyřicátá kapitola Izajáše určuje výchozí bod pro následujících dvacet šest kapitol. Tento výchozí bod se nachází v jedenácté kapitole knihy Zjevení, když jsou dva proroci, kteří trýznili lid, navraceni k životu. Utěšitel je vzkřísí a postaví je na nohy, a poté jsou vyzdviženi do nebe. Izajáš označuje posla Eliáše za hlas volajícího na poušti. Tento posel se pak ptá, jaké má být jeho poselství, a je mu v prorocké symbolice řečeno, že poselství islámu je výstražnou polnicí, kterou hlásá korouhev. Jediný způsob, jak může být islám v posledních dnech představen jako výstražná polnice, však spočívá v určení islámu minulosti. K určení islámu třetího běda musí být použit počátek islámu, jak mu rozuměli milerité a jak je názorně znázorněn na dvou posvátných tabulích Abakukových.

Byl jsem v Duchu v den Páně a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice. Zjevení 1,10.

Jan slyšel ve Zjevení za sebou hlas trouby a Jan představuje sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří slyší hlas z minulosti. Hlas za Janem, totiž ten, který představuje zvuk trouby z minulosti, je průkopnické porozumění, že troubení bylo Božími soudy proti uctívání neděle. První čtyři troubení byla uvedena proti pohanskému Římu jako odpověď na první nedělní zákon vydaný Konstantinem roku 321. Páté a šesté troubení, která jsou prvním a druhým běda, představují Boží soudy proti papežskému Římu poté, co i on přijal nedělní zákon na Orleánském koncilu roku 538. Třetí běda islámu přichází, když je ve Spojených státech přijat nedělní zákon. Tehdy je vztyčen prapor a označuje prorockou úlohu islámu na základě počáteční úlohy islámu.

Poselství hlásané praporcem může být ustaveno jediné tehdy, je-li toto poselství zasazeno do kontextu Alfy a Omegy. Po tomto úvodu ve čtyřicáté kapitole Izajáše je v několika po sobě jdoucích kapitolách předloženo nejmocnější a nejpřímější biblické představení Boha jako Alfy a Omegy. Tyto kapitoly jsou Izajášovým zpodobněním Zjevení Ježíše Krista, které „dal Bůh jemu“, „aby ukázal svým služebníkům, co se má brzy stát; a on to poslal a skrze svého anděla vyznačil svému služebníku Janovi“, který to napsal „do knihy a“ poslal „sedmi církvím“.

Následujícím kapitolám Izajáše se budeme věnovat v příštím článku.

Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno; neboť čas je blízko. Zjevení 1,3.